

թաղեցին ի բուն ի գեւղն հայրապետին Ներսէսի, որում անուն Ամաթն կոչի. եւ ամի ամի գլխատակ նորա կատարէին:

ԳԼՈՒԽ Է.

1 Յաղագս Արտթայ եպիսկոպոսին Բասենոյ:

2 Յայնմ ժամանակի երեւելի էր յեպիսկոպոսն, որ էին, Արտիթ եպիսկոպոս Բասենոյ, այր ծերունի պատուական եւ պիտանի: 3 Սրբութեամբ եւ ճշմարտութեամբ էր վարեալ. իբրեւ արժանի եղեալ սա Յոգւոյն Սրբոյ՝ մեծաւ զարութեամբ շրջէր, առնէր նշանս մեծամեծս ամս բազումս: 4 Սա աշակերտեալ մեծին Դանիելի՝ որ էրն յամս Տիրանայ արքայի, եւ կենդանի կայր յամսն Խոսրովու արքայի եւ Արշակայ, երկուց թագաւորացն Յայոց:

ԳԼՈՒԽ Ը.

1 Յաղագս Յոհաննու եպիսկոպոսի, եւ վարուց նորա, եւ անմտութեանն եւ շաղաշուտ խաւսիցն եւ գործոցն, եւ նշանացն՝ որ յԱստուծոյ ի վերայ նորա եղեն:

2 Այլ Յոհան եպիսկոպոս, որդի Փառիկայ հայրապետի հինաւորց. թէ արժան իցէ զնա կոչել եպիսկոպոս: 3 Եւ էր սա այր կեղծաւոր, եւ երեւեցուցանէր ինքն զանձն իւր մարդկան պահող եւ խորգահանդերձս. մինչ զի մոյգս անգամ ոչ ագանէր, այլ զամառն հետկով պատէր, եւ զձմեռն կեմով: 4 Եւ յագահութեան առանց չափոյ էր հեղեալ¹, եւ ոչ կարէր տալ զագահութիւն իւր ընդ երկիւղին Աստուծոյ. այնչափ ինչ, զի զիրս անարժանս եւ չհաւատալիս գործէր:

5 Չի էր երբեմն դիպեալ ի ճանապարհի ուրեմն, զի նստէր նա ի գրաստու վերայ եւ գայր. եկ դիպեցաւ սմա աւտար պատանի մի աշխարհական հեծեալ ի ձի, սուսեր ընդ մէջ, թուր զգաւտոյ, աղեղնակապարճ զմիջովն. լուացեալ զհերս իւր, աւծեալ մերձեալ, վարսակալ եղեալ ի զլուփ իւր, եւ աւդիկ² արկեալ զուսովք իւր. եւ գայր զճանապարհս իւր, թերեւս յաւազակութենէ: 6 Իսկ ձին՝ յորում հեծեալ՝ մեծ հասակաւ, եւ էր զունաւոր, զնացող, մինչ զի ի բացէ տեսանէր եպիսկոպոսն Յոհան զձին, մեծապէս զարմացեալ՝ ակնկառոյց լինէր: 7 Ապա իբրեւ եկն մերձեցաւ հեծեալն մաւտ ի նա անդր, ապա սպասեալ Յոհաննու՝ բուռն հարկանէր զերասանակաց ձիոյն, եւ ասէր. Էջ դու վաղվադակի ի ձիոյ այտի, զի բանք են ինձ ընդ քեզ: 8 Ասէ այրն. Չի ոչ դու զիս գիտես, եւ ոչ ես զքեզ, զի՞նչ այն բանք իցեն, զոր դու ընդ իս իցես խաւսելոյ: 9 Մանաւանդ զի այրն արբեալ էւս դիպեցաւ, եւ շատ յամառեաց այրն իջանել ի ձիոյն: 10 Ապա բռնադատեաց զնա Յոհան, իջոյց ի ձիոյ

1 Յօրինակի միում եղեալ

2 Յօրինակի միում յօդիկ